

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић
Кога се тиче како живе приче

Ова књига ми се допала због тога што је занимљива, смешна и другачија од осталих. Била сам јако изненађена што су ликови у књизи биле и саме приче. Имали смо један занимљив задатак, да писцу напишемо на мејл поруку да нам пошаље причу која бежи. Очигледно је побегла из књиге. То ми је било посебно занимљиво.

Све приче су ми се свиделе, али сам издвојила две: „О размаженој причи“ и „Ко чита, не скита“. У ствари кад мало боље размислим Размажена прича је прича „Ко чита не скита“. У првој причи главни ликови су Писац и Размажена прича. Размажена прича је тражила од Писца да избаци све тачке јер је подсећају на буву која је живела у њој. Писац, наравно, није пристао на то и хтео је да избаци причу из књиге. Након њихове свађе, Размаженој причи је било јако жао па је, ипак, тражила да се врати у књигу. Али, и ту је постојао проблем. Ликови у причи која се зове „Ко чита, не скита“ су један радознали Вук и Бува која је живела у његовом крзну. Вука је мучила помисао на то да је незналица јер није знао да одговори ни на једно питање, а питања су му се стално вртела по глави о свему што је видео око себе. Када је сазнао да Бува зна да чита, помислио је да је то решење за његов проблем и одлучио да не буде више незналица, већ да научи да чита. Он је то чврсто одлучио.

Мени је посебно било занимљиво како се све то у овој књизи открива. Када је Размажена прича замолила Писца да јој врати Вука и Буву, Вук је поставио услов Писцу да ће се вратити у књигу ако га научи да чита. Али смо ми, читаоци, морали добро да се помучимо да откријемо шта је то Вук тражио од Писца, тако што смо морали да решимо низ математичких задатака. Ту сам се осећала као да обављам неки детективски или шпијунски посао.

На крају се све добро завршило. Вук је пристао да се врати у причу, а Размажена прича се вратила у књигу, на моју велику радост.

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић
Кога се тиче како живе приче

